

" گزارشی از شرکت تولیدی و چاپ پلاستیک نیکا گیلان "

کمیته ی هماهنگی برای کمک - منطقه شمال

دوشنبه نهم دی ۱۳۸۷

برگی دیگر از قصه پردرد کارگران، این تولید کنندگان ثروت جامعه وارونه ورق میخورد. البته قصه نه، بلکه واقعیت عیان و ملموس دنیای سرمایه داری که بوی تعفن و گنداب استثمار آن هرانسان متعهد و دلسوزی را مشمنز نموده و بر آن می دارد تا این رذیلانه ترین شیوه های سود جویی و انباشت سرمایه را فاش نموده و سرمایه دار را نه به عنوان یک فرد بلکه به عنوان یک طبقه وزالو صفتی معرفی نماید که خصلت جهانی این طبقه از مکیدن خون کارگر و بهره بردن از کار کارگر بر قدرت و رفاه میباشد. شرکت تولیدی و چاپ پلاستیک نیکا گیلان واقع در شهر صنعتی رشت، یکی دیگر از کارخانجات تولیدی می باشد که با رذیلانه ترین شیوه های مدیریتی، دست به استثمار کارگران میزند.

این شرکت حدود چهار سال است که تاسیس گشته و به تولید ظروف یکبار مصرف و ورقهای پلاستیکی مشغول میباشد. هم اکنون ۳۲ نفر پرسنل، چرخ تولید کارخانه را به چرخش درمی آورند که از این تعداد، ده نفر زن میباشند. از برکت حامیان سرمایه داری، کارگران قراردادهای سفید امضاء با کارفرما منعقد نموده اند.

از آنجایی که کارگران در تنگناهای اقتصادی و معیشتی قرار دارند، کارفرما نهایت سوء استفاده را از آنان نموده و ۱۲ ساعت کار اجباری را به آنها تحمیل کرده است. در قبال این اضافه کاری هیچ گونه دستمزدی اضافه به کارگران تعلق نمی گیرد. در طول این ساعات کار، هیچگونه غذایی به کارگران داده نمیشود بلکه کارگران میبایست وعدهای غذایی خود را آورده و هیچگونه پولی به عنوان حق غذا به کارگران پرداخت نمیشود.

کارگران از ابتدایی ترین امکانات سرو غذا برخوردار بوده و نهار خوری آنان با نگرهبانی یکجا می باشد و از سطح بهداشت بسیار پایینی برخوردار میباشند. جالب است بدانید که کارخانه به سیستم کنترل دوربین مدار بسته و میکروفون مجهز میباشد تا امکان هرگونه مانوری از کارگران گرفته شود. از همه دردناکتر این که با وجود ساعات طولانی کار و شرایط اسفبار موجود در کارخانه پرداخت حقوق کارگران، حتی تابع قانون کنونی حامی سرمایه داران نیز نمیباشد. کارگران مرد این شرکت تا ماه گذشته (مهر ۸۷) حقوق ماهیانه ۱۵۰ هزار تومان و کارگران زن هم ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار تومان دریافت مینمودند. فقط از ماه گذشته حقوق آنها افزایش یافته که کارگران مرد ۲۰۰ هزار تومان و کارگران زن ۱۵۰ هزار تومان دریافت می نمایند. آری مشخص است که همه این اجحافات و ستمکاری ها و اعمال فشارها به کارگران جز در سایه حمایت قوانین ضد زن و ضد کارگری حاکم امکان پذیر نیست. هرگونه اعتراضی در کارخانه مواجه با اخراج و بیکاری میباشد. غالب کارگران مشغول در کارخانه به علت ترس از دربه دری و بیکاری تن به این شرایط کار میدهند و در موارد بسیاری کارگران بدون هیچ حمایتی، ناچار به ترک کارخانه می گردند و شانس خود را در جای دیگر برای جستجوی کار امتحان می نمایند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - منطقه شمال

۱۳۸۷/۱۰/۸